

Byla C-606/23

Prašymo priimti prejudicinį sprendimą santrauka pagal Teisingumo Teismo procedūros reglamento 98 straipsnio 1 dalį

Gavimo data:

2023 m. spalio 4 d.

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas:

Administratīvā apgabaltiesa (Latvija)

Nutarties dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą priėmimo data:

2023 m. spalio 2 d.

Pareiškėjos:

AS Tallinna Kaubamaja Grupp

AS KIA Auto

Atsakovė:

Konkurences padome (Konkurencijos taryba, Latvija)

Pagrindinės bylos dalykas

Skundas dėl Konkurencijos tarybos sprendimo, kuriame konstatuoti keli konkurencijos teisės pažeidimai, panaikinimo.

Prašymo priimti prejudicinį sprendimą dalykas ir teisinis pagrindas

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas pagal SESV 267 straipsnį prašo išaiškinti SESV 101 straipsnio 1 dalį.

Prejudiciniai klausimai

1. Ar pagal SESV 101 straipsnio 1 dalį konkurencijos institucija turi įrodyti faktinį ir konkretų konkurenciją ribojantį poveikį (*actual/real restrictive effects on competition*) siekdama įvertinti draudžiamą susitarimą, kuriame numatyti su automobilių garantija susiję apribojimai – automobilių savininkai įpareigojami

arba skatinami dėl automobilių remonto ir techninės priežiūros kreiptis tik į įgaliotuosius automobilių gamintojo atstovus ir naudoti originalias šio gamintojo atsargines dalis atliekant reguliarią techninę priežiūrą, kad automobilių garantija liktų galioti?

2. Ar pagal SESV 101 straipsnio 1 dalį siekiant įvertinti pirmajame prejudiciniame klausime nurodytą susitarimą pakanka, kad konkurencijos institucija įrodytų tik galimo konkurenciją ribojančio poveikio buvimą (*potential Restrictive effects on competition*)?

Nurodytos Sąjungos teisės nuostatos

Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (SESV) 101 straipsnio 1 dalis.

2010 m. gegužės 19 d. Komisijos komunikato 2010/C 130/01 „Vertikaliųjų apribojimų gairės“ (toliau – Bendrosios vertikaliųjų apribojimų gairės) 96, 97, 110 ir 111 punktai.

2010 m. gegužės 28 d. Komisijos pranešimo 2010/C 138/05 „Papildomos gairės dėl vertikaliųjų apribojimų variklinių transporto priemonių pardavimo ir remonto, taip pat variklinių transporto priemonių atsarginių dalių platinimo susitarimuose“ 1, 2, 60 ir 69 punktai.

Jurisprudencija

Teisingumo Teismo sprendimai

1994 m. gruodžio 15 d. Sprendimo *DLG* (C-250/92, EU:C:1994:413) 31 punktas.

1998 m. gegužės 28 d. Sprendimo *Deere / Komisija* (C-7/95 P, EU:C:1998:256) 76 ir 77 punktai.

2006 m. lapkričio 23 d. Sprendimo *Asnef-Equifax ir Administración del Estado* (C-238/05, EU:C:2006:734) 49 ir 50 punktai ir juose nurodyta jurisprudencija.

2008 m. lapkričio 20 d. Sprendimo *Beef Industry Development Society ir Barry Brothers* (C-209/07, EU:C:2008:643) 17 punktas.

2013 m. kovo 14 d. Sprendimo *Allianz Hungária Biztosító ir kt.* (C-32/11, EU:C:2013:160) 34 ir 36–38 punktai ir juose nurodyta jurisprudencija.

2014 m. rugsėjo 11 d. Sprendimo *MasterCard ir kt. / Komisija* (C-382/12 P, EU:C:2014:2201) 161, 165 ir 166 punktai ir juose nurodyta jurisprudencija.

2015 m. lapkričio 26 d. Sprendimo *Maxima Latvija* (C-345/14, EU:C:2015:784) 29 ir 30 punktai.

2021 m. lapkričio 10 d. Bendrojo Teismo sprendimo *Google ir Alphabet / Komisija (Google Shopping)* (T-612/17, EU:T:2021:763) 378 ir 443 punktai.

2019 m. rugsėjo 5 d. generalinio advokato M. Bobek išvados byloje *Budapest Bank ir kt.* (C-228/18, EU:C:2019:678) 28 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija.

2020 m. sausio 22 d. generalinės advokatės J. Kokott išvados byloje *Generics (UK) ir kt.* (C-307/18, EU:C:2020:28) 184 ir 198 punktai.

Nurodytos nacionalinės teisės nuostatos

Konkurencės likums (Konkurencijos įstatymas): 11 straipsnio 1 dalies 7 punktas.

Glaustas faktinių aplinkybių ir proceso pagrindinėje byloje aprašymas

- 1 Estijos bendrovė *AS KIA Auto* yra vienintelė įgaliotoji prekių ženklo KIA automobilių importuotoja Latvijoje. *AS KIA Auto* atrenka ir tvirtina įgaliotuosius atstovus, kurie tiekia rinkai KIA automobilius ir atlieka garantinį remontą gamintojo arba importuotojo sąskaita.
- 2 Konkurencijos taryba pradėjo pažeidimo nagrinėjimo procedūrą gavusi skundą iš automobilio savininko, kuriam nebuvo suteikta galimybė suremontuoti automobilį pagal garantiją po to, kai jo automobilio techninę priežiūrą atliko nepriklausomas remontininkas.
- 3 Prekių ženklo KIA automobilių platinimo tinklo Latvijoje nariai, t. y. *AS KIA Auto*, kaip importuotoja, ir įgaliotieji atstovai (prekių ženklo KIA automobilių platintojai ir įgaliotieji remontininkai), į klientams skirtą techninės priežiūros ir remonto brošiūrą įtraukė garantijos sąlygas, kuriose numatyta, kad garantija galioja tol, kol automobilį prižiūri ir remontuoja tik įgaliotieji remontininkai, jeigu naudojamos tik originalios KIA atsarginės dalys, ir kad su kiekviena technine priežiūra susiję duomenys turi būti patvirtinti įgaliotojo remontininko atstovo parašu. Brošiūroje taip pat nurodyta, kad nepriklausomų remontininkų sumontuotos atsarginės dalys nemokamai nekeičiamos.
- 4 2014 m. rugpjūčio 7 d. sprendime (toliau – ginčijamas sprendimas) Konkurencijos taryba pripažino, kad *AS KIA Auto* savo veiksmais pažeidė Konkurencijos įstatymo 11 straipsnio 1 dalies 7 punkte įtvirtintą draudimą, įpareigojo *AS KIA Auto* laikytis įvairių teisės aktuose numatytų įpareigojimų ir skyrė jai tam tikras baudas.
- 5 Ginčijamame sprendime Konkurencijos taryba nustatė, kad bent nuo 2004 m. sausio 1 d., t. y. daugiau nei 10 metų, *AS KIA Auto*, kaip importuotoja, ir įgaliotieji atstovai (prekių ženklo KIA automobilių platintojai ir įgaliotieji remontininkai) buvo susitarę taikyti garantijos sąlygas, pagal kurias automobilių savininkai

įpareigojami arba skatinami užtikrinti, kad garantiniu laikotarpiu bet kokią įprastą automobilio techninę priežiūrą, numatytą KIA gamintojo, ir bet koki remontą, kuriam netaikoma garantija, atliktų įgaliotieji KIA atstovai (remontininkai) tam, kad automobilio garantija liktų galioti, ir tuo pačiu tikslu naudoti originalias KIA atsargines dalis, garantiniu laikotarpiu atliekant įprastą techninę priežiūrą.

- 6 Ginčijamame sprendime konstatuota, kad dėl tokių apribojimų nepriklausomiems remontininkams sudarytos kliūtys patekti į Latvijos techninės priežiūros ir remonto paslaugų, kurioms netaikoma garantija, teikimo garantiniu laikotarpiu rinką, o nepriklausomiems atsarginių dalių gamintojams – patekti į Latvijos atsarginių dalių platinimo rinką, taip ribojant KIA originalių atsarginių dalių ir analogiškų atsarginių dalių platintojų konkurenciją. Konkurencijos tarnyba mano, kad nepriklausomų remontininkų konkurencijos panaikinimas ar kliūčių jai sudarymas reiškia, kad taip pat kenkiama vartotojams, nes sumažėja vartotojų galimybės rinktis iš įvairių remonto ir techninės priežiūros paslaugų teikėjų, todėl mažėja ar slopsta spaudimas remonto ir techninės priežiūros paslaugų kainoms. Automobilių gamintojų parduodamų ir perparduodamų originalių atsarginių dalių ir analogiškų atsarginių dalių kainos dažnai labai skiriasi. Vartotojai gauna daug naudos, jeigu konkurentų lygiavertės kokybės analogiškų atsarginių dalių naudojimas garantiniu laikotarpiu neribojamas.
- 7 Ginčijamame sprendime Konkurencijos taryba konstatavo, kad KIA tinkle egzistuoja vertikalusis susitarimas dėl garantijos sąlygų: 1) tam, kad automobilio garantija galiotų, automobilių savininkai privalo pasirūpinti, kad visą įprastą KIA gamintojo numatytą automobilio techninę priežiūrą garantiniu laikotarpiu atliktų tik KIA įgaliotieji atstovai, o tai trukdo konkurencijai remonto ir techninės priežiūros paslaugų rinkoje; ir 2) garantiniu laikotarpiu atliekamam remontui ir techninei priežiūrai turi būti naudojamos tik originalios KIA gamintojo atsarginės dalys, o tai trukdo konkurencijai atsarginių dalių platinimo rinkoje.
- 8 Konkurencijos taryba nusprendė, kad pagal nagrinėjamą susitarimą yra *ribojama konkurencija dėl šio susitarimo poveikio*, ir kartu konstatavo, kad taikant *draudžiamo susitarimo įrodinėjimo standartą* įrodyti faktinio poveikio nereikia. Neigiamas poveikis konkurencijai atsiranda dėl paties ribojamųjų sąlygų pobūdžio. Konkurencijos tarybos nuomone, automobilių savininkai visada nori, kad garantija galiotų, ypač tokio produkto kaip automobilis atveju, kai remontui gali prireikti didelių savininko išlaidų. Dėl to Konkurencijos taryba nusprendė, kad esant tokioms ribojančioms sąlygoms, kokios, kaip ji nustatė, yra taikomos nagrinėjamu atveju, savininkas privalo jų laikytis, taigi pasirinkti techninės priežiūros ir remonto darbų, kuriems netaikoma garantija, neatlikti nepriklausomų remontininkų dirbtuvėse ir neleisti remontui naudoti neoriginalias atsargines dalis. Vadinasi, nepriklausomi remontininkai ir alternatyvių atsarginių dalių platintojai pašalinami iš rinkos. Taigi Konkurencijos taryba konstatavo, kad įrodyti faktinio (šios praktikos) poveikio nagrinėjamu atveju nereikia.
- 9 Kadangi AS KIA Auto ir AS Tallinna Kaubamaja Grupp nesutiko su ginčijamu sprendimu, jos pateikė skundą dėl jo, tačiau 2017 m. kovo 10 d. sprendimu

Administratīvā apgabaltiesa (Apygardos administracinis teismas, Latvija) šī skundā atmetē.

- 10 2021 m. gruodžio 22 d. sprendimu *Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departaments* (Aukščiausiojo Teismo Administracinių bylų kolegija; toliau – *Senāts*) (toliau – *Senāts* sprendimas) panaikino 2017 m. kovo 10 d. *Administratīvā apgabaltiesa* sprendimą ir konstatavo, kad atsižvelgiant į tai, jog pati Konkurencijos taryba turi įrodyti padarytą konkurencijos teisės pažeidimą, tik nuo jos priklauso, kokias priemones ji pasirinks siekdama jį įrodyti. Taigi *Senāts* tvirtina, kad šiai institucijai suteikta diskrecija nuspręsti, kaip susitarimas turi būti kvalifikuojamas: jeigu institucija neturi pakankamai tvirto pagrindo teigti, kad susitarimu ribojama konkurencija dėl susitarimo tikslo, logiška, kad ji daugiausia dėmesio skiria susitarimo ribojamajam poveikiui ir neatlieka išankstinio vertinimo, pagrįsto susitarimo tikslu.
- 11 *Senāts* nusprendė, kad šioje byloje reikia nagrinėti klausimą, ar ginčijamame sprendime išdėstytų motyvų pakanka siekiant konstatuoti, jog egzistuoja susitarimas, draudžiamas dėl jo poveikio. *Senāts* išnagrinėjo, ar *Administratīvā apgabaltiesa* šiuo atžvilgiu vadovavosi reikšmingais kriterijais, kylančiais iš teisės normų ir jurisprudencijos.
- 12 Jis konstatavo, kad *Administratīvā apgabaltiesa*, tikrindamas, ar ginčijamame sprendime buvo padaryta teisinga išvada, jog nagrinėjamas susitarimas yra draudžiamas dėl jo poveikio, rėmėsi neteisingais (arba klaidingai supraisais) vertinimo kriterijais, į kuriuos reikia atsižvelgti tuo atveju, kai susitarimas draudžiamas dėl jo poveikio. Tokiomis aplinkybėmis *Senāts* nusprendė, kad *Administratīvā apgabaltiesa* negalėjo tinkamai įvertinti, ar sprendimas buvo pakankamai pagrįstas.

Svarbiausi pagrindinės bylos šalių argumentai

- 13 Priėmus šį *Senāts* sprendimą, Konkurencijos taryba *Administratīvā apgabaltiesa* nurodė, kad nagrinėjamoje byloje buvo neaišku, kaip apibrėžiamas konkurencijos ribojimas dėl susitarimo poveikio ir kaip aiškinama Konkurencijos įstatymo 11 straipsnio 1 dalis tais atvejais, kai draudžiami susitarimai turi būti vertinami atsižvelgiant į jų poveikį. Konkurencijos taryba mano, kad labai svarbu nedviprasmiškai suprasti sąvoką „konkurencijos ribojimas dėl tikslo ir poveikio“ siekiant teisingai taikyti konkurencijos teisę, nesvarbu, ar taikomas Konkurencijos įstatymo 11 straipsnis, ar 13 straipsnis (draudimas piktnaudžiauti dominuojančia padėtimi). Ji laikosi nuomonės, kad *Senāts* sprendime pateiktos išvados iš esmės skiriasi nuo pateiktųjų Europos Sąjungos Teisingumo Teismo jurisprudencijoje, todėl nėra aiškus konkurencijos ribojimo dėl poveikio turinys ir iš šios sąvokos kylantis įrodinėjimo standartas. Taigi ji mano, kad, siekiant ateityje užtikrinti teisėtą ir vienodą praktiką (atitinkančią Europos Sąjungos Teisingumo Teismo praktiką), reikia pateikti Teisingumo Teismui prejudicinį klausimą.

- 14 Konkurencijos taryba taip pat remiasi kita byla, t. y. byla *Maxima*, kurioje *Senāts* 2015 m. gruodžio 29 d. priėmė sprendimą ir jame ne tik siaurai aiškino konkurencijos apribojimų tikslą, bet ir išdėstė savo poziciją dėl būtinybės įrodyti faktinį poveikį. Byloje *Maxima Senāts* laikėsi Europos Sąjungos Teisingumo Teismo vertinimo, kad ieškovės argumentas, jog vertinant susitarimo poveikį turi būti atsižvelgiama tik į faktinį konkurencijos ribojimą, yra nepagrįstas. Konkurencijos taryba mano, kad *Senāts* taip pat neturėjo pagrindo nesutikti su pozicija dėl Konkurencijos įstatymo 11 straipsnio 1 dalies taikymo, nes bendras šio straipsnio 1 dalies tikslas yra kovoti su konkurenciją ribojančiais susitarimais, neatsižvelgiant į jų faktinį poveikį. Tokiu atveju poveikio, įskaitant galimą poveikį, vertinimas yra priemonė, kuria siekiama suprasti susitarimo pobūdį (nesvarbu, ar susitarimu konkurencija ribojama dėl jo tikslo, ar dėl jo poveikio), o ne įvertinti padarytą žalą konkurencijai.
- 15 Konkurencijos taryba remiasi išvadamis dėl poveikio vertinimo, konkrečiai kalbant, Bendrojo Teismo sprendimu byloje *Google Shopping*, T-612/17, tačiau reikia atsižvelgti į tai, kad šis sprendimas susijęs su SESV 102 straipsnio pažeidimu. Jame Bendrasis Teismas konstatavo, kad Europos Komisija neprivalo nedelsdama arba reaguodama į kaltinamos įmonės pateiktą priešingos padėties analizę nuolat nustatyti priešingos padėties scenarijų, kaip jis suprantamas pagal tą sprendimą. Be to, tokiu atveju Komisijai tektų įrodyti, kad nagrinėjamas elgesys turėjo realų poveikį, o to nėra reikalaujama piktnaudžiavimo dominuojančia padėtimi srityje, kai pakanka įrodyti tik galimo poveikio buvimą. Minėtame sprendime taip pat teigiama, kad Komisija neprivalėjo įrodyti, jog galimos konkurencijos pašalinimo ar apribojimo pasekmės iš tikrųjų kilo, pavyzdžiui, sumažėjus inovacijoms arba nepagrįstai padidėjus kainoms dėl kitos priežasties nei konkurencijos stoka.
- 16 Konkurencijos taryba mano, kad panašaus požiūrio taip pat reikia laikytis taikant ir aiškinant SESV 101 straipsnį, taigi ir Konkurencijos įstatymo 11 straipsnį, nes, jos nuomone, apskritai iš minėtų išvadų matyti, kad, vertinant susitarimo įtaką konkurencijai dėl jo poveikio, neįmanoma ir netikslinga atliekant susitarimo ir visų konkrečių atveju svarbių aplinkybių vertinimą tik nustatyti konkretų ir išmatuojamą neigiamą poveikį konkurencijai, ir kad toks požiūris *de facto* panaikina konkurencijos institucijos galimybę užkirsti kelią konkurencijos ribojimams, *dar nesukėlusiems* neigiamo poveikio, kurį iš esmės galima nustatyti.

Glaustas prašymo priimti prejudicinį sprendimą pagrindimas

- 17 Minėtame 2021 m. gruodžio 22 d. sprendime *Senāts* rėmėsi toliau nurodyta jurisprudencija.
- 18 Teisingumo Teismas, aiškindamas Europos bendrijos steigimo sutarties 81 straipsnio 1 dalį bei SESV 101 straipsnio 1 dalį ir sąvokų „tikslas“ ar „poveikis“ pobūdį, taip pat nustatė šių sąvokų skirtumus ir kiekvienu atveju tikrintinas aplinkybes.

- 19 Jis konstatavo, kad „pažeidimas dėl susitarimo tikslo“ ir „pažeidimas dėl susitarimo poveikio“ skiriasi tuo, jog tam tikros įmonių susitarimo formos gali būti savaime laikomos žalingomis normaliai konkurencijai (sprendimo byloje C-209/07 17 punktą). Taigi, jei įrodytas susitarimo antikonkurencinis tikslas, jo poveikio konkurencijai įrodyti nebereikia. Vis dėlto tuo atveju, jei susitarimo turinio analizė neleidžia nustatyti pakankamo kenksmingumo konkurencijai lygio, tuomet reikia nagrinėti jo poveikį ir, kad jis būtų uždraustas, įrodyti, jog konkurencija iš tikrųjų buvo smarkiai trukdoma, ribojama arba iškraipoma (sprendimo byloje C-32/11 34 punktą ir jame nurodyta jurisprudencija).
- 20 Dėl nustatymo, ar egzistuoja ribojimas dėl tikslo, Teisingumo Teismas yra nusprendęs, kad vertinant, ar susitarimu konkurencija ribojama „dėl tikslo“, reikia išnagrinėti jo nuostatų turinį, siekiamus tikslus ir ekonominį bei teisinį jo taikymo kontekstą. Vertinant tą kontekstą taip pat reikia atsižvelgti į prekių ar paslaugų, kuriems jis taikomas, pobūdį ir į realias nagrinėjamos rinkos ar rinkų veikimo sąlygas bei struktūrą. Nors nereikia tikrinti ketinimo buvimą, niekas netrukdo to daryti. Be to, antikonkurenciniam tikslui įrodyti pakanka, kad susitarimas gali sukelti neigiamų pasekmių konkurencijai, t. y. jis turi konkrečiai trukdyti, riboti arba iškraipyti konkurenciją vidaus rinkoje. Klausimas, ar ir kiek tokio poveikio realiai būta, gali būti svarbus tik apskaičiuojant baudų dydį ir nustatant teisę į žalos atlyginimą (sprendimo byloje C-32/11 36–38 punktai ir juose nurodyta jurisprudencija).
- 21 Dėl nustatymo, ar egzistuoja ribojimas dėl susitarimo poveikio, Teisingumo Teismas yra pripažinęs, kad siekiant nustatyti, ar susitarimas turi būti laikomas draudžiamu dėl su juo susijusio konkurencijos pablogėjimo, reikia išnagrinėti realią konkurenciją, kokia ji būtų, jei nebūtų sudarytas ginčijamas susitarimas. Susitarimo atitiktis konkurencijos taisyklėms negali būti vertinama abstrakčiai. Iš tiesų vertinant įmonių veiksmų koordinavimo poveikį būtina atsižvelgti į konkrečią situaciją, kuriai esant taikoma aptariama koordinavimo priemonė, visų pirma į ekonomines ir teises nagrinėjamų įmonių veikimo aplinkybes, į numatytų prekių ar paslaugų pobūdį, taip pat į realias nagrinėjamos rinkos ar rinkų veikimo sąlygas ir struktūrą. Tuo remiantis darytina išvada, kad scenarijus, numatomas remiantis prielaida, jog nėra koordinavimo priemonės, turi būti realistiškas. Šiuo tikslu, jei reikia, galima atsižvelgti į tikėtiną veiksmų seką, kuri rinkoje atsirastų nesant šios priemonės (sprendimo byloje C-250/92 31 punktą ir sprendimo byloje C-382/12 P 161, 165 bei 166 punktai ir juose nurodyta jurisprudencija). Teisingumo Teismas taip pat konstatavo, kad nors EB 81 straipsnio 1 dalyje toks vertinimas neapribojamas vien tik pasireiškusiu poveikiu, nes atliekant vertinimą turi būti atsižvelgta ir į nagrinėjamo susitarimo ar veiksmų galimą poveikį konkurencijai bendrojoje rinkoje, susitarimui EB 81 straipsnyje numatytas draudimas netaikomas, jei susitarimo įtaka rinkai yra tik nereikšminga (sprendimo byloje C-238/05 50 punktą ir jame nurodyta jurisprudencija).
- 22 Remdamasis šia jurisprudencija *Senāts* nusprendė, kad tuo atveju, jeigu konkurencijos institucija padarytų išvadą, jog negali konstatuoti, kad konkurencija

buvo ribojama dėl tikslo, ji turi patikrinti, ar susitarimas turėjo konkurenciją ribojantį poveikį. Tai reiškia, kad *ta institucija turi gauti visus įrodymus, patvirtinančius, jog konkurencija iš tiesų buvo ribojama. Konkurencijos institucija turi patikrinti, ar susitarimas iš tikrųjų turėjo konkurenciją ribojantį poveikį, o to jai nereikėtų daryti, jeigu būtų konstatuotas konkurencijos ribojimas dėl tikslo.* Norėdama tai patikrinti, institucija turi išnagrinėti konkurencijos sąlygas atsižvelgdama į realias aplinkybes, kuriomis jos susidaro be nagrinėjamo susitarimo įtakos, iš esmės atlikdama rinkos analizę. Toks vertinimas turi būti ne teorinis ir abstraktus, o pagrįstas konkrečios rinkos ir konkurencijos aplinkybėmis, priešingu atveju jis gali būti laikomas pagrįstu prielaidomis.

- 23 *Senāts* pažymėjo, kad Konkurencijos taryba nepaaiškino, ką reiškia jos vartojama sąvoka „galimas poveikis“ ir kaip toks poveikis buvo įvertintas jos sprendime. Jis nurodė, kad bet kuriuo atveju ši sąvoka neturi būti tapatinama su vertinimu, atliktu siekiant nustatyti, ar susitarimo tikslas yra riboti konkurenciją, nes priešingu atveju riba tarp tikslo įrodinėjimo standarto ir poveikio įrodinėjimo standarto taptų neaiški, o to neturi būti.
- 24 *Senāts* taip pat atkreipė dėmesį į tai, kad potencialaus arba galimo poveikio sąvoka Teisingumo Teismo jurisprudencijoje siejama su galimos konkurencijos sąvoka ir kad jai taikomas toks pat įrodinėjimo standartas kaip ir faktiniam poveikiui.
- 25 Jis nurodė, kad iš Bendrųjų vertikalinių apribojimų gairių taip pat matyti, jog Europos Komisija faktinį ir galimą susitarimo poveikį tikrina pagal tą patį įrodinėjimo standartą.
- 26 *Administratīvā apgabaltiesa* pritaria Konkurencijos tarybos nuomonei, kad, atsižvelgiant į iš esmės analogišką teisinį pagrindą ir į teisės aktų leidėjo pripažintą tikslą suderinti Latvijos ir Europos Sąjungos konkurencijos teisės normas, Konkurencijos įstatymo 11 straipsnio 1 dalies taikymas neturi skirtis nuo SESV 101 straipsnio 1 dalies taikymo. Taikant Konkurencijos įstatymo 11 straipsnio 1 dalį reikia atsižvelgti į Teisingumo Teismo argumentus dėl SESV 101 straipsnio 1 dalies taikymo.
- 27 Pareiškėjos *Administratīvā apgabaltiesa* nurodė, kad, jų nuomone, tikslinga kreiptis į Teisingumo Teismą su prašymu priimti prejudicinį sprendimą.
- 28 Atsižvelgdamas į tai, kad nagrinėjamoje byloje šalys pateikė motyvuotas pastabas dėl Sąjungos teisės nuostatos aiškinimo, kuris nėra toks aiškus, kad dėl jo nekiltų pagrįstų abejonių, *Administratīvā apgabaltiesa* mano, jog reikia pateikti Teisingumo Teismui klausimus dėl SESV 101 straipsnio 1 dalies aiškinimo.